Nr. 5. Maj Rok 1930.

WIADOMOŚCI PARAFJALNE

RZESZOWSKIE

Dzień eucharystyczny.

A więc nadchodzi już dzień eucharystyczny w Rzeszowie. Dnie 7 i 8 maja mają być tą pamiętną na długie, długie lata uroczystością. Z niecierpliwością świętą wyczekujemy tego dnia! Zdwójmy więc nasze modlitwy, nasze nawiedzenia kościoła, nasze umartwienia i ofiarujmy je na pomyślność tego dnia. Zastosujmy się ściśle do wskazówek w tym zeszyciku Wiadomości podanych. Powiedzmy sobie szczerze i otwarcie, że tak w tym dniu jak i zawsze wola P. Jezusa w Najświętszym Sakramencie ma być wolą naszą!

Program Dnia eucharystycznego.

Dzień 6 maja.

O godzinie 5·30 wieczorem przybywają Najdostojniejsi Ks. Biskupi Nowak i Fischer autem od strony Przemyśla. Komitet wraz z reprezentacją władz, gminy, stowarzyszeń katolickich oczekuje ich przybycia przy bramie tryumfalnej obok wieży farnej, poczem w procesji idą do kościoła, gdzie ks. proboszcz ich powita. Po powitaniu odprawi się nabożeństwo majowe.

Dzień 7 maja.

O godzinie 7 odprawi ks. Biskup Nowak mszę św., podczas której dzieci szkolne ze wsi parafji rzeszowskiej przystąpią do I-ej Komunji św.

O godzinie 3 (15) odbędzie się zebranie w ujeżdżalni 22 p. a. p. przy ulicy Dąbrowskiego. Zebranie zagai prezes komitetu p. Jan Jędrzejowicz, poczem reprezentanci rządu, gminy, robotników, wieśniaków powitają zebranie. Po powitaniu wygłoszą referaty: P. Anna Dąmbska na temat: Wpływ wychowawczy Eucharystji na rodzinę, oraz P. Zofja Pisulińska na temat: Wpływ wychowawczy Eucharystji na młodzież.

O godzinie 6·30 odprawi się nabożeństwo majowe, poczem aż do godz. 4 rano odbędzie się nocna adoracja N. Sakramentu.

Dzień 8 maja.

O godzinie 4 zakończy się adoracja, poczem aż do godziny 7 będą się odprawiać Msze św., oraz będzie udzielana Komunja św.

O godzinie 7·30 rozpocznie się procesja z Najśw. Sakramentem, która podąży na dziedziniec 17 pp. Na dziedzińcu odprawi ks. Biskup Nowak mszę św., poczem ks. Prałat Dr. Stefan Momidłowski wygłosi kazanie. Po kazaniu powrót do kościoła parafjalnego.

Po zakończeniu procesji, z balkonu probostwa wygłosi przemowę p. Dr. Teofil Nieć na temat: Wpływ wychowawczy Eucharystji na naród i społeczeństwo. Po referacie odczytane będą rezolucje, poczem ks. Biskup udzieli zebranym błogosławieństwa.

O godzinie 2 (14) odbędzie się obiad dla biednych w szkole św. Scholastyki.

O godzinie 8 (20) odegra teatr „Reduta" sztukę Calderona: Tajemnice Mszy św.

Porządek całonocnej adoracji.

Kierowniczką adoracji jest pani Klementyna Arvayowa. Adoracja pojedynczych stanów ma trwać regularnie jedną godzinę prócz adoracji młodzieży. Adoracja rozpoczyna się z uderzeniem dzwonka. Trzydzieści osób klęczy ze świecami na przygotowanych stołkach, inni klękają na podłodze kościelnej lub w ławkach! Adoracja rozpoczyna się śpiewem, poczem jeden z kapłanów odczytuje z ambony punkta rozmyślania. Po odczytaniu wszysoy w kościele rozmyślają, modlą się po cichu aż do końca adoracji.

Godziny adoracji rozdzieliła komisja adoracyjna w następujący sposób: Od 7—7½ młodzież szkół żeńskich, od 7½—8 młodzież szkół męskich, od 8—9 Arcybractwo N. Sakramentu i bractwo różańcowe, od 9—10 Towarzystwo św. Zyty, służące, od 10—11 Sodalicje żeńskie Tow. św. Wincentego à Paulo, od 11—12 Trzeci Zakon żeński, od 12—1 Sodalicja Panów, Trzeci Zakon męski, od 1—2 Stowarzyszenia katolickie jak Gwiazda, Sokół, Kupcy itp., od 2—3 Stowarzyszenia katolickie robotników, kolejarzy, jak Przyjaźń, Dozorców chrześcijańskich, Z. K. P., od 3—4 wieśniacy.

Nie przeszkadza nic, jeżeli jakieś stowarzyszenie nie było tutaj wymienione do adoracji — wystarczy porozumienie z p. kierowniczką.

Porządek procesji.

Mistrzem ceremonji jest p. Jan Przyboś. Oznaką godności jego będzie szarfa czerwono-biała, podkomendni i straż honorowa mieć będą na ramieniu przepaskę czerwono-białą, oprócz tego pomaga straż ochotnicza umundorowana. Najpóźniaj o godzinie 7 mają się zjawić uczestnicy procesji na następujących stanowiskach:

Grupa I: plac Farny. Należą do niej: Kompanja honorowa 17 pp. ze sztandarem i muzyką oraz harcerze i harcerki.

Grupa II: ul. Kościuszki. Należą do niej szkoły męskie i żeńskie.

Grupa III: część placu Farnego i ulica Sokoła oraz Krakowska. Należą do niej parafje dekanatu rzeszowskiego z krzyżem i chorągwiami.

Grupa IV: ulica Matejki. Należą do niej stowarzyszenia katolickie ze sztandarami.

Grupa V: kościół. Należą asysta wojskowa, reprezentacje władz, gminy, Komitet, III zakon, bractwa, sodalicje, zakonnice, duohowieństwo, dzieci sypiące kwiaty.

Procesja ułoży się szóstkami, feretrony ma się nieść równocześnie po dwa.

Wczasie procesji naprzemian grają muzyki, śpiewa się pieśni do N. Sakramentu i odmawia różaniec. Rzecz naturalna, że śpiewy i odmawianie różańca nie będą mogły całkowicie się dostosować do innych grup.

Z uderzeniem godz. 7·30 mistrz ceremonji daje sygnał do rozpoczęcia procesji i pojedynczym grupom przeznacza miejsca w pochodzie.

Idzie się w następującym porządku: Krzyż, orkiestra wojskowa, kompanja honorowa, harcerki, harcerze, szkoły, 10 parafji dekanatu rzeszowskiego, stowarzyszenia katolickie ze sztandarami, jak Przyjaźń, dozorcy chrześcijańscy, młodzież, kupcy, Gwiazda, Sokół, Z. K. P. itd. Dalej postępują feretrony z kościoła parafjalnego i O. O. Bernardynów, Trzeci Zakon, Sodalicje, Towarzystwo św. Wincentego à Paulo, bractwo różańcowe, bractwo N. Sakramentu, komitet Dnia eucharystycznego, 40 chłopczyków, zakonnice, księża, dziewczynki do sypania kwiatów, asysta biskupia, ks. Biskup z N. Sakramentem pod baldachimem i przedstawiciele władz. Poza baldachimem dopiero idą inni wierni przybyli na Dzień eucharystyczny.

Procesja idzie ulicami Trzeciego Maja, Zamkową, Reformacką na dziedziniec 17 pp.

Gdy wszyscy wierni zgromadzą się na placu, młodzież szkolna odśpiewa Pange lingua, poczem odprawi się Msza św. Po kazaniu odśpiewają szkoły: My chcemy Boga, poczem procesja w tym samym porządku lecz ulicą Jagiellońską wróci do kościoła. Młodzież szkolna nie pójdzie jednak do kościoła, lecz skieruje się na ulicę Reformacką, gdzie swój pochód rozwiąże.

Do kościoła wejdzie tylko grupa V, inni zaś uczestnicy umieszczą się na placu Farnym, ulicy Sokoła, Moniuszki, Kościuszki itd.

Po zakończeniu procesji i przybyciu ks. Biskupów na probostwo, Dzień eucharystyczny zakończy się przemowami z balkonu probostwa.

Ostrzeżenie: Wszyscy uczestnicy muszą się ściśle zastosować do rozkazów mistrza ceremonji, podkomendnych, straży honorowej i straży ochotniczej. W razie jakiegoś wypadku należy się zwrócić do wymienionych, aby ci zarządzili co potrzeba.

Gorąca prośba i apel do katolików miasta Rzeszowa.

Do uświetnienia Dnia eucharystycznego muszą się przyczynić wszyscy katolicy miasta Rzeszowa, choćby to było połączone z ofiarą. Miłość ku Najświętszemu Sakramentowi potrafi wszystko zrobić, co tylko można.

Wszędzie, gdzie się odbywają dnie lub kongresy eucharystyczne katolicy wyścigują się w okazaniu czci P. Jezusowi, utajonemu pod postacią chleba.

Komitet eucharystyczny prosi więc i apeluje do uczuć katolickich i spodziewa się, że katolicy:

1) Od południa 7 maja do wieczora 8 maja wszystkie mieszkania udekorują, zwłaszcza nalepkami.

2) Dnia 7 maja od godziny 8 do 9 katolicy zapalą świece po oknach a mieszkańcy ulic, któremi przechodzić będzie procesja, w czasie procesji. Ostrożność przytem jest wskazaną.

3) Katolicy przyozdobią piersi swoje kokardkami.

4) Katolicy w czasie procesji zachować się będą z całą powagą i pobożnością.

Parafjanie dekanatu rzeszowskiego!

Łaski Bożej potrzeba nam zawsze i dużo, a cóż dopiero w tych biednych i opłakanych czasach. Dlatego to księża dekanatu rzeszowskiego, oraz dobrze myślący katolicy świeccy postanowili urządzić w tym celu „Dzień eucharystyczny“ w Rzeszowie a to w dniach 7 i 8 maja pod protektoratem i przewodnictwem Najdostojniejszego naszego Arcypasterza ks. Biskupa Anatola Nowaka.

„Dzień Eucharystyczny“ ma być najpierw wyznaniem wiary całego dekanatu w obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie! „Dzień Eucharystyczny“ ma być wielkiem Bożem Ciałem dekanalnem! „Dzień Eucharystyczny“ ma być hołdem złożonym Panu Jezusowi przez cały dekanat! „Dzień Eucharystyczny“ ma być przeproszeniem za te wszystkie zniewagi, przez ludzi złych wyrządzone Panu Jezusowi, czyto przez zamysły rozdzielenia w Polsce kościoła od państwa, czyto za to pragnienie wyrzucania nauki religji ze szkół, czyto za zamysły wprowadzenia cywilnych ślubów, rozwodów itd.! „Dzień Eucharystyczny“ ma być złączeniem parafjan dekanatu rzeszowskiego ze swymi pasterzami i biskupem diecezjalnym! „Dzień Eucharystyczny“ ma rozpalić serca miłością ku Panu Jezusowi, który z miłości ku nam każe się zamykać w tabernakulach kościelnych! „Dzień Eucharystyczny“ ma być rozlaniem się wód żywych ku żywotowi wiecznemu! „Dzień Eucharystyczny“ ma być wzmożeniem siły do wyznawania Boga przed wysłannikami szatana! „Dzień Eucharystyczny“ ma być dźwignią w życiu katolickiem!

W dzień 8 maja wzniesie się w Rzeszowie głos dzieci, młodzieży, ludzi w sile wieku i starców ku niebu i bądźmy pewni,

że nas Jezus pobłogosławi, napełni otuchą, iż biec będziemy na drodze cnoty i dobrych uczynków.

A więc spieszmy z całego dekanatu na ten dzień uroczysty do Rzeszowa, jak spieszyły tłumy w dzień wjazdu uroczystego Pana Jezusa do Jeruzalem!

Parafjanie dekanatu rzeszowskiego

Do Rzeszowa w dniu 8 maja.

Komitet Dnia Eucharystycznego w Rzeszowie.

PARAFJANIE - KATOLICY.

Wiara nasza, by stać się żywą, musi wrosnąć w nasze życie codzienne; by nami kierować i nadać naszym dniom pracy sens i cel, musi być odpowiednio mocna i realna.

Życie nasze jest pasmem trudów ciała i ducha; dopiero światło wiary nadaje naszym wysiłkom cel wyższy. Śmierć kładzie kres naszym codziennym walkom, wiara wtedy, nadając im wartość wieczną, odmyka przed duchem naszym bramy zwycięstwa.

Bez wiary życie nasze jest pustynią: śmierć — rozpaczą, bo wiara tylko jest jedyną siłą naszego życia, jedyną słodyczą naszej śmierci.

Rozpłomienić nam trzeba w sobie wiarę, stopić w ogniu naszej miłości wszelki mętny symbolizm w pojmowaniu Najświętszej Eucharystji, by Chrystus żywy stanął pośród nas. On jeden może nam wzmocnić życie, złagodzić śmierć. Krzyżowcy średniowieczni umieli życiem zaświadczyć o swej gorącej miłości Boga, umieli swój entuzjazm zamienić w czyn zbrojny, bo Chrystus napełniał ich dusze, bo on dowodził szykami zbrojnych, On słodził ich rany, zamykał konającym powieki.

Dzisiaj, na drodze życia każdego katolika staje Chrystus w Najświętszej Eucharystji, żywy zawsze, obecny Chrystus — słońce wszystkich naszych powszednich dni, Chrystus — kierownik i przyjaciel walczącego na polu pracy człowieka.

Parafjanie katolicy! Wiara nasza nie jest jeszcze dość żywa i silna, skoro sądzimy, że Chrystus tylko w zaciszach kościołów i kaplic przebywać może; wiara nasza byłaby wręcz nawet błędna, gdybyśmy na sposób protestancki symbolicznie tylko uznawali Chrystusa w białym krążku opłatka i drobinie wina, jako naszą własną myśl, czy uczucie, jako wytwór tylko naszego mózgu czy serca.

Nie! Chrystus żywy obecny, utajony w Przenajświętszej Eucharystji staje wśród nas, patrzy w oczy nasze, błogosławi Swemi rękoma czynom naszym.

Dekanat nasz, obchodząc święto Chrystusa w Najświętszej Eucharystji, chce wszystkim uprzytomnić radosny cud przebywania Boga samego pośród nas. Niech wszyscy obywatele — katolicy Rzeszowa i jego okolic pospieszą tłumnie w dniu 8-go maja 1930 r., niech oczyszczeni św. Sakramentami wytężą wzrok i słuch swej duszy i niech w dniu oznaczonym wyczekują z drżeniem, radością i pokorą tej chwili, kiedy sam Chrystus stanie wpośród naszego miasta.

Przejdzie On, Wielki Pasterz, drogami, któremi codziennie chodzimy, przeglądnie nasze szeregi, szeregi swoich żołnierzy, pobłogosławi naszym sztandarom, umocni, zachęci, uświęci.

Obywatele — katolicy! Niech w tym radosnym dniu hołdu dla Chrystusa nie braknie z nas żadnego w szeregach wiernych. Niech serca nasze wybiegną Mu naprzeciw, a dusze nasze idącemu wolno obok zgromadzonych mas wiernych Chrystusowi niech rzucą pod nogi najpiękniejszych postanowień kwiaty, śpiewając: Hosanna, Hosanna!

Komitet Dnia Eucharystycznego.

Magistrat miasta Rzeszowa postanowił przyozdobić ulice, mieszkańcy zaś katolicy muszą przyozdobić swe dusze oraz mieszkania.

Za pozwoleniem Ordynarjatu biskupiego Ł. O. w Przemyślu z dnia 22/12 1919 L. 66.
Wydawca i odpowiedzialny redaktor: KS. MICHAŁ TOKARSKI.
Nakładem Ks. Michała Tokarskiego. — Z Drukarni Udziałowej w Rzeszowie.